

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conferenceการพัฒนาชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รังมิ่งคลาภิเษกThe Development of a Task-based Learning Instructional Package to Enhance English speaking Skills
of Mattayomsuksa 3 Students Nuannoradit Wittayakhom Rachamangkhaphisek Schoolพิชชดา น่วมองบุญ (Pitchuda Nuamnongboon)¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ และ (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การศึกษา ครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รังมิ่งคลาภิเษก ที่เรียนรายวิชาภาษา พื้นฐาน ๑๒๓๑๐๑ โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยชุด กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ (2) ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (3) แบบทดสอบวัด ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ (4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการศึกษา พบว่า (1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ มีค่าเท่ากับ 77.37/77.47 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 (2) คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังจากที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ ชุดกิจกรรม การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

¹ ครูกลุ่มสาระฯ ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รังมิ่งคลาภิเษก misspitchuda@gmail.com

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

Abstract

The purposes of this study were to (1) develop a task-based learning instructional package to enhance English speaking skills of Mattayomsuksa 3 Students to meet the hypothetical efficiency criterion of 75/75 (2) compare the students' English speaking skills before and after using a task-based learning instructional package (3) study students' satisfactions towards a task-based learning instructional package. The sample were used in this study consisted of 33 Mattayomsuksa 3 Students of Nuannoradit Witthayakhom Rachmangkhalaphisek School, who were studied the Fundamental English (E23101). They were selected by using cluster sampling. The research instruments were (1) task-based learning lesson plans (2) a task-based learning instructional package (3) a test of English speaking skills (4) the satisfaction assessment of the students. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test dependent. The results were found the efficiency of a task-based learning instructional package was 77.37/77.47. The students' English speaking skills after using a task-based learning instructional package was significantly higher than before at .05 level. The students' satisfaction towards a task-based Instructional package was at good level.

Keywords: Instructional package, Task-based learning, English speaking skills

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสาร และยังเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงาน เมื่อเราต้องติดต่อกับคนต่างวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และจะมีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อยๆ สำหรับการทำงานที่คนทั้งโลกต้องมาติดต่อสื่อสารกันธุรกิจสามารถเดินต่อไปได้อย่างราบรื่น เมื่อทุกคนสามารถเข้าใจในสิ่งที่อีกคนหนึ่งพูด (ศิริกษณ์ อัครยารัต, 2015) ดังที่ Chalakarn Pungviriyarat (2014) กล่าวว่า หากพูดถึงภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ ดังนั้นการพัฒนาความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับบุคคลทั่วไปในสังคมจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ในฐานะภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มนุษย์โลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาลดชีวิต ซึ่ง หัสชัย สิทธิรักษ์ (2554) กล่าวว่า คนจะเรียนรู้ภาษาจะชอบซึ่งในตัวภาษา คนเรียนจะต้องใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรมตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะของภาษา ผู้ที่มีทักษะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่ดี

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนนั้น ควรเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง มุ่งให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ รู้จักการเชื่อมโยง ประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่างๆ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะ ความรู้ ความสามารถ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อการเรียนรู้นั้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) พัฒนาขึ้นโดยวิลลิส (Willis 1996, น. 3 - 7) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ทักษะทางภาษาในสถานการณ์ต่างๆ การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติ (Pre-task) เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในงานที่กำลังจะปฏิบัติ ขั้นตอนงานตามวงจรการปฏิบัติ (Task Cycle) เป็นขั้นตอนของการปฏิบัติ และการนำเสนอผลการปฏิบัติ และขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (Language Focus) เพื่อให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ลักษณะสำคัญของภาษาอังกฤษ และฝึกฝนการใช้ไวยากรณ์ หลังจากที่มีความรู้ความเข้าใจด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแล้ว ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการคิดผ่านกระบวนการปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ได้ฝึกทักษะทางภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภายใต้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน

การเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๑23102 พบว่า มีนักเรียนจำนวน 5 คน ที่ไม่ออกมาสนทนาโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ตลอดจนไม่ทราบศัพท์ และสำนวนที่ใช้ในการเขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองอีกด้วย ทำให้ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบได้ เกิดความท้อถอยกับการพูดและคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยาก ประกอบกับโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้สอนมีภาระงานมาก ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย และวิธีสอนนั้นครูมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน

จากการศึกษาเรื่องความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาكم ราชภัฏคลองใหญ่ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของวิลลิส (Willis. 1996, น. 116-130); (Willis, Jane.; & Willis, Dave. 1996, น. 56-58) เอลลิส (Ellis. 2003, น. 244-262) และวันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549, น. 13 – 16) มาปรับใช้ทั้งนี้ มีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task/Language analysis)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ที่มีต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2520)
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากต่อการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. มาตรฐาน ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
2. คู่มือครู
3. คู่มือนักเรียน
4. ขั้นตอนในการใช้ชุดกิจกรรม
5. Pre-test
6. Pre-task
7. During-task
8. Post-task
9. Post-test

ตัวแปรตาม

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre - experimental Research) ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมารัตนวิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก แขวงและเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ที่เรียนรายวิชาภาษาพื้นฐาน อ23101 จำนวน 147 คน ซึ่งนักเรียนทั้งหมดมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาภาษาพื้นฐาน อ23101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนนวมารัตนวิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก กรุงเทพมหานคร โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มจำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แผนการจัดการเรียนรู้ (โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ)
2. ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบปรนัย 4 (Multiple Choice) ตัวเลือก ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพเครื่องมือในการศึกษา

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรคำอธิบายรายวิชาและตัวชี้วัดของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นแนวทางในการวิเคราะห์วิธีการเขียนแผนจัดการเรียนรู้
 - 1.3 ศึกษาจุดประสงค์และเนื้อหาย่อยเพื่อกำหนดแผนจัดการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.4 ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้งานปฏิบัติตามขั้นตอนของ Willis (1996, น. 116-130), Willis, Jane & Willis, Dave (1996, น. 56-58), Ellis (2003, น. 244-262) และวันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549, น. 13 – 16) ซึ่งปรับขั้นตอนให้เหมาะสมสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น ขั้นตอนเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) และ ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task/Language analysis)
 - 1.5 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้
 - +1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา
 - 0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา
 - 1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา
- แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.78

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

- 1.6 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเขียนเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป
2. ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 กำหนดกรอบเนื้อหากิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 2.2 สร้างชุดกิจกรรมให้ครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2551 สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 บท เป็นบทสนทนาที่มีลักษณะ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับอาการป่วย การถาม-บอกทิศทาง และการดูภาพยนตร์ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 3 ขั้นตอนคือ
 - 2.2.1 ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่เตรียมนักเรียนในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การแนะนำเรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ของงานปฏิบัติ การเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ใช้ในงานปฏิบัติ เช่น การคัดลอกคำที่ไม่เข้ากลุ่มออก การใช้รูปภาพ ฯลฯ
 - 2.2.2 ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน (During-task) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงาน ของนักเรียนเองงานที่ได้รับมอบหมายอาจเป็นงานคู่ (Pair work) หรืองานกลุ่ม (Group work) ฝึกให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนในขณะปฏิบัติงาน และเตรียมการสำหรับการรายงานผล ซึ่งเป็นขั้นตอนต่อไป นักเรียนจะรายงานให้เพื่อนทั้งห้องรับทราบเรื่องการทำงานปฏิบัติว่าเป็นอย่างไร และได้ชิ้นงาน หรือผลงานอะไร ผู้สอนสุ่มถามผู้เรียนบางคู่หรือบางกลุ่ม โดยให้รายงานสรุปแก่เพื่อนทั้งห้อง เพื่อให้ทุกคนสามารถเปรียบเทียบผลที่ได้วิธีการอาจเป็นรูปแบบการรายงานของผู้เรียน 1-2 กลุ่ม ให้กลุ่มอื่นเปิดโอกาสแสดงความคิดเห็นและเติมเต็มในส่วนต่างๆ
 - 2.2.3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task/Language analysis) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างของภาษา นักเรียนทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ผิดพลาด แก้ไขโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในงานปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำหรือเติมเต็มในส่วนที่ยังมีข้อบกพร่องอยู่จนนักเรียนเข้าใจอย่างดี และหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้ว นักเรียนได้ฝึกรูปแบบโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและถูกต้อง เมื่อนักเรียนปฏิบัติงานจนสิ้นสุดทุกขั้นตอนของงานปฏิบัติแล้วมีการติดตามผลของนักเรียน โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในห้องเรียนและเขียนบันทึกถึงสิ่งที่ได้พัฒนาตลอดจนปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข เพื่อการปฏิบัติงานดีขึ้นในครั้งต่อไป
 - 2.2.4 นำชุดกิจกรรมที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องหลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
 - 2.3 นำชุดกิจกรรมไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 2.3.1 ขั้นตอนทดสอบรายบุคคล (Individual Tryout) นำชุดกิจกรรมไปทดลองกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลองจำนวน 3 คน
 - 2.3.2 ขั้นตอนทดลองกลุ่มย่อย (Small Group Tryout) ใช้ชุดกิจกรรมที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลองจำนวน 9 คน และ บันทึกข้อสังเกตและข้อบกพร่อง พบว่าตัวอักษรไม่ผลการให้ความสนใจของเด็กนักเรียนทั้งเรื่องขนาดและรูปแบบ ส่วนเสียงของผู้วิจัยจากวีดิโอนั้นก็มีความดังให้ชัดเจนฟังได้ทั้งถึงกันทุกคน ทุกกลุ่ม จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และรวบรวมข้อมูลนำผลการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

3. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ฉบับ โดยดำเนินการสร้างขึ้นตอน ต่อไปนี้

3.1. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบ จากตำรา และเอกสารต่างๆ สร้างตารางโครงสร้างข้อสอบ ตามกลุ่มจุดมุ่งหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3.2 ออกแบบแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยสร้างเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

+1 แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหา

0 ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหา

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

3.4 นำแบบทดสอบ 50 ข้อไปทดลองใช้กับนักเรียนในชั้นทดสอบรายบุคคล และในชั้นทดลองกลุ่มย่อย เพื่อตรวจสอบหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3.5 คัดเลือกแบบทดสอบ ที่ได้ผ่านการหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้วที่มีคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำมาเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.6 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70

3.7 นำข้อสอบที่ผ่านขั้นตอนทั้งหมดไปใช้ทดลองจริง

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงาน มีขั้นตอนการสร้างและการพัฒนาดังนี้

4.1 กำหนดหัวข้อในการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ ด้านเนื้อหาสาระที่นำมาสร้างบทอ่าน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และด้านรูปแบบทั่วไป

4.2 สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรม ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบบทเรียน และด้านความพึงพอใจในการเรียน

นักเรียนประเมินโดยให้เลือกคะแนน 5 ระดับคือ ดีมาก ดี ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด การกำหนดค่าระดับของข้อคำถามในแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของลิเคอร์ท (Likert, 1967) มีการกำหนดค่าระดับดังนี้

ดีมาก	ให้ค่าระดับเท่ากับ 5
ดี	ให้ค่าระดับเท่ากับ 4
ปานกลาง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 3
น้อย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 2
น้อยที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ 1

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

สำหรับการใช้แปลความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยใช้แนวคิดของเบสต์ (Best, 1986, pp. 195) การให้ความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

4.3 สร้างแบบสอบถาม และนำข้อคำถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและรูปแบบภาษา และผู้วิจัยนำมาปรับแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้หาค่าความเชื่อมั่นและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนาม โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็น หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมในชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเมื่อเรียนจบ 3 บท เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาชุดกิจกรรมต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยชี้แจง วัตถุประสงค์ วิธีประเมินผลการเรียนและทำความเข้าใจ นำแนววิธีการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการประเมินก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 ดำเนินการเรียนการสอนด้วยการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ โดยดำเนินการตามแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ระยะเวลา 3 สัปดาห์

2.3 ระหว่างนักเรียนดำเนินการกิจกรรมงานปฏิบัติในแต่ละช่วงของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยประเมินการสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการจดบันทึก

2.4 เมื่อนักเรียนศึกษาจบชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ จนจบเนื้อหาแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.5 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ หลังจากที่ได้เรียนจากชุดกิจกรรม

2.6 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้หาค่าคุณภาพเครื่องมือ

1.1 วิเคราะห์หาค่าคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

1.1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2544, น. 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.1.2 การหาค่าความยาก (P) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2544, น. 199-200)

$$p = \frac{H + L}{2N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

1.1.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี. 2544, น. 214)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	N ₁	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
	N ₂	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
	U	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

1.1.4 การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีของ โลเวทท์ (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี. 2544, น. 230)

$$r_{cc} = 1 - \frac{(k \sum X_1 - \sum X_1^2)}{(k-1) \sum (X_1 - C)^2}$$

เมื่อ	r _{cc}	แทน	ความเที่ยงของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	X ₁	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัด

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10
The 10th STOU National Research Conference

1.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นงานปฏิบัติตาม
เกณฑ์ 75 / 75 ใช้สูตรดังนี้ (เพ็ญญ์ กิจระการ. 2544, น.44)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \text{ และ } E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E ₁	แทน	ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
	E ₂	แทน	ประสิทธิภาพของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบย่อย
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, น.101)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, น.102)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, น.103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกับต่ำ และปานกลางกับต่ำ โดยนำคะแนนสอบรายบุคคลที่สอบ (n=30) ของแต่ละคู่มาค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นหน่วยวิเคราะห์ (n=15) โดยใช้ค่าที่(t-test Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, น.109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต
	D	แทน	ผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้คือ 75/75 ปรากฏว่าชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.37/77.47 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี
2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ พบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ดังนั้นจึงแสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลจากการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 พบว่าชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.37/77.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมีเหตุผลดังนี้
การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในชั้นเรียนนั้น ในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนครูผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก อีกทั้งผู้เรียนสามารถนำความรู้พื้นฐานของตนเองที่มีอยู่ออกมาใช้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล แสดงความคิดเห็นต่างๆ ซึ่งกันและกันได้ จากการทำกิจกรรมต่างๆ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพแบบแผนของการสอนหรือกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน เช่น การทำกิจกรรมเป็นคู่และรายกลุ่ม โดยมี

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

องค์ประกอบเช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนการวัดและการประเมินผล โดยชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบตามแนวทางของ บุญเกื้อ ครวาเวช (2545, น. 97) ได้จำแนกองค์ประกอบที่สำคัญๆ ภายใน ชุดกิจกรรมไว้ 4 ส่วน คือ 1) คู่มือเป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอน หรือผู้เรียนตามชนิดของชุดกิจกรรมภายในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมเอาไว้ อย่างละเอียด ทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับ 2) บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ จะเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียน หรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรจะมีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่มและรายละเอียด 3) เนื้อหาสาระและสื่อจะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ ประกอบด้วยบทเรียนโปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง ตัวอย่างจริง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรที่กำหนดให้ 4) แบบประเมินผล ผู้เรียนจะทำการประเมินผลที่อยู่ในชุดกิจกรรมอาจจะแบบฝึกหัด ให้เติมคำในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูก จับคู่ ดูผลจากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น นอกจากนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2543, น. 118) ได้จำแนกส่วนประกอบของชุดกิจกรรมไว้ 4 ส่วน คือ 1. คู่มือสำหรับครูผู้ใช้ชุดกิจกรรม และผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรม 2. คำสั่งหรือการมอบหมาย เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนจากชุดกิจกรรม 3. เนื้อหาสาระอยู่ในรูปของสื่อการสอนแบบประสม และกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคล ตามวัตถุประสงค์ที่ใช้ชุดกิจกรรม 4. การประเมินผลเป็นการประเมินผลของกระบวนการได้แก่ แบบฝึก รายงาน การค้นคว้าและผลการเรียนรู้ในรูปแบบทดสอบต่างๆ และผศ.ดร.ระพีพร โพธิ์ศรี (2545, น. 59) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกานต์ ตันทิพย์ (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนจากชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้จากเหตุผลดังต่อไปนี้

ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) มีการสอนเป็นขั้นตอน คือ เตรียมผู้เรียนในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การแนะนำเรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ของงานปฏิบัติ การเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ใช้ในงานปฏิบัติ จากนั้นผู้เรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานของผู้เรียนเองงานที่ได้รับมอบหมายอาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม ฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อน ในขณะที่ปฏิบัติงาน เมื่อผลิตชิ้นงานเรียบร้อยแล้วให้เพื่อนในกลุ่มตรวจสอบแก้ไขผลงานเขียน เพื่อตรวจสอบดูข้อผิดพลาดทางโครงสร้างภาษาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง และผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามรูปแบบและโครงสร้างของภาษา ซึ่งการสอนตามขั้นตอนจะให้นักเรียนได้ฝึกทักษะไปทีละขั้น และได้เปลี่ยนอิริยาบถตามกิจกรรมที่ทำ อีกทั้งครอบคลุมเนื้อหาตามรายวิชาที่ผู้เรียนจะต้องเรียนในภาคการศึกษานี้ และการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินี้ช่วยเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพแบบแผนของการสอนหรือกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน เช่น การทำกิจกรรมเป็นคู่และรายกลุ่ม โดยมีองค์ประกอบเช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนการวัดและการประเมินผล รวมถึงกิจกรรมสนับสนุนอื่นๆ ต้องผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินันท์ เอื้อนโธสงศ์ (2560, น.68) ที่กล่าวว่า การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในชั้นเรียนนั้นในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนครูผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก อีกทั้งผู้เรียนสามารถนำความรู้พื้นฐานของตนเองที่มีอยู่ออกมาใช้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ผู้เรียน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

สามารถพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล แสดงความคิดเห็นต่างๆ ซึ่งกันและกันได้ จากการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นผลให้เกิดผลงาน และชิ้นงานออกมาในขั้นการทำงานปฏิบัติ (Task – Cycle) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีคุณภาพ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติในระดับมาก

3.1 โดยแบบสอบถามความคิดเห็นมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.37 และ จากการศึกษาแบบสอบถามความคิดเห็นในด้านรูปแบบทั่วไปที่นำมาสร้างบทอ่าน ด้านสร้างความเชื่อมั่นในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น พบว่า ด้านที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยรวมสูงสุด คือ ด้านรูปแบบทั่วไป ($\bar{x} = 4.82$, S.D. = 0.392) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) อยู่ในระดับมาก อาจทั้งนี้อาจมีเหตุผลดังนี้

3.1.1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมในชุดกิจกรรม นักเรียนรู้สึกอิสระในการเรียนรู้ ตามที่ ฤทัยชนิ สิริชัยและคณะ (2548) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ครูผู้สอนจะเป็นเพียงแค่ผู้ชี้แนะ แต่หลัก ๆ นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียนค่อนข้างมาก จึงอาจทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่รู้สึกว่าการบังคับให้ต้องทำงานหรือกฎเกณฑ์ทางโครงสร้างภาษาที่มีจำกัด แต่นักเรียนสามารถคิด ค้นคว้า เรียนรู้ด้วยตัวเองจากหัวข้อหรืองานปฏิบัติที่ครูผู้สอนกำหนดให้เท่านั้น นักเรียนสามารถทำกิจกรรมเป็นรายคู่หรือกลุ่มย่อย ครูทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (Facilitator) อยู่ห่างๆ คอยสนับสนุน แนะนำนักเรียน โดยไม่ต้องแก้ไขความบกพร่องระหว่างทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระในการทำกิจกรรม ความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ก็ไม่ต้องให้ความใส่ใจมากนัก

3.1.2 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรมที่ใช้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้นักเรียนฝึกใช้ภาษา นักเรียนได้ใช้ศักยภาพของตนที่มีอยู่กับความรู้เดิมผสมผสานเข้ากับความรู้ใหม่ ในการถ่ายทอดสื่อสารออกมาเป็นผลงานของตนเอง สอดคล้องกับ Willis (1996) และ Frost (2005) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูด สนุกสนาน มีแรงจูงใจในการทำงานปฏิบัติ อีกทั้งการเลือกกิจกรรมในชุดกิจกรรม ผู้วิจัยคำนึงถึงเนื้อหาของชุดกิจกรรม และความสามารถของผู้เรียนจึงสามารถออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสม และตรงตามเป้าหมาย นอกจากนี้กิจกรรมในการเรียนการสอนมีความหลากหลาย และเป็นไปตามขั้นตอนของแบบเน้นงานปฏิบัติ คือไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้งานปฏิบัติเป็นสื่อการเรียนรู้เท่านั้น แต่เป็นการสนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรงอีกทั้งผู้เรียนยังสามารถวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอน แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เอลลิส (2003) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่ดีนั้น ต้องคำนึงถึงระดับขั้นของผู้เรียน เป้าหมายและขั้นตอนการดำเนินการต้องมีความชัดเจน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา มีการประเมินผลการดำเนินการเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานปฏิบัติต่อไป ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าที่จะใช้ภาษาในการปฏิบัติงาน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ ศิริพันธ์ เอื้อนโธรงค์ (2560, น.72) ที่กล่าวว่า บทเรียนที่ใช้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงาน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

ปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษา ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนที่มีอยู่กับความรู้เดิมผสมผสานเข้ากับความรู้ใหม่ ในการถ่ายทอด
สื่อสารออกมาเป็นผลงานของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการพัฒนาไปใช้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอน

จากผลการทดลอง พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อน
ใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ ดังนั้นครูผู้สอนจึงอาจเพิ่มหัวข้อของบทพูดภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกทักษะการพูดมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากงานวิจัยนี้ไม่ได้ทำการสำรวจความต้องการของนักเรียน เช่น บทสนทนาภาษาอังกฤษที่หลาย อาจเกี่ยวกับ
สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี หรือ เรื่องเล่า เป็นต้น ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการแบบสอบถามความต้องการของนักเรียน
เพื่อให้นักเรียนได้เลือกบทสนทนาภาษาอังกฤษที่อยากจะเรียนรู้หรือสนใจ

2.2 เนื่องจากงานวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว ดังนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการเปรียบเทียบกับนักเรียน
2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง เพื่อเปรียบเทียบการใช้ชุดกิจกรรมกับการสอนโดยใช้วิธีการอื่นๆ

2.3 เนื่องจากงานวิจัยนี้เน้นการสอนอ่านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสอนเพียงระดับเดียว ดังนั้นในการ
ทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษใน
ระดับชั้นอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2543). เทคโนโลยีและการสื่อสารการสอน. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา* (หน่วยที่ 1- 4).

นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ณัฐกานต์ ต้นทิพย์. (2547). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาขา

หลักสูตรและการสอน (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, กรุงเทพมหานคร.

บุญเกื้อ ควรหาเวช.(2543). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด.(2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2545). วิจัยในชั้นเรียน. ใน *เอกสารประกอบการอบรม*. กรุงเทพมหานคร.

ฤทัยชนนี สิทธิชัยและคณะ. (2548). ผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติและวิธีการเสริมแรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา
เขตปัตตานี 1(1).

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 2.

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 10

The 10th STOU National Research Conference

- วันเพ็ญ เรืองรัตน์. (2549). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ศิริพงษ์ อธิราชธ. (2015). 3 เหตุผลที่คนทำงานไม่สนใจภาษาอังกฤษไม่ได้แล้ว. สืบค้นเมื่อ 13 มิถุนายน 2562, จาก [dhttps://th.jobsdb.com/th-th/articles](https://th.jobsdb.com/th-th/articles).
- ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- หัสชัย สิทธิรักษ์. (2554). เรียนรู้ภาษาที่สองด้วยวิธีธรรมชาติ. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2562, จาก https://race.nstru.ac.th/home/eweblog/member/%20hussachai/index.php?entry_id=1701
- Best, W. (1986). Research in Education. 5th ed. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Frost, R. (2005). Teaching English. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2562, จาก http://www.teachingenglish.org.uk/think/metodology/task_based.shtml.
- Pungviriyarat, C. (2014). ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2562, จาก <https://www.fmcpenlish.com/>.
- Terney, J. R. and Readence, E. J. and Dishner, K. E. (1995). Reading Strategies and Practices 4th Ed. USA, A Simon & Schuster Company.
- Willis, J. (1996). A Framework for Task-Based Learning: Edinburgh: Longman.
- Willis, J. & Willis, D. (1996). Challenge and Change in Language Teaching. Oxford: The Bath Press.
- Shou, P. (2011). The Effect of Vocabulary Knowledge and Background Knowledge on Reading Comprehension of Taiwanese EFL Students. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching* 8 (1).
- Thornbury, S. (2004). *How to Teach Vocabulary*. Bangkok: Pearson Education Indochina Ltd.